

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. XXX. Vis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

III.

Virginitatis defloratio non facit conjugium, sed pactio conjugalitatis, c. cum nuptia 27. quest. 2.

IV.

Virgo expetita magis videri debet à viro, quam virum ipsa expetisse, c. honorantur, in fin. 32. quest. 2. vide Casaubon. Exercitat. 1. ad apparatus Annal. Baron. cap. 23.

CAP. XXIX.

Virtus.

Axioma I.

Virtutes sunt inferendæ hominum animis. pro-
cem. Clem. extravag. sancta in fin. de relig. do-
mib. Virtus enim nobilitat hominem, gl. in l. pro-
hibendum 7. §. verb. nobilissimos. C. de postuland.
c. nunquam 4. distinct. 56. gloss. in c. quoniam ve-
tusto 25. verb. invidia. 24. quest. 1. Panorm. in c.
super eo de testib. ac quemque clarificat, c. pen. de
consecrat. dist. 5. consentit Plaut. in Amphitr.

Virtus præmium est optimum, virtus omnibus
Rebus anteit, profecto libertas, salus, vita,
Res, parentes, patria & prognati tutantur, ser-
vantur.

Virtus omnia in se habet, omnia adsunt bona,
quem penes est virtus, vid. Honthem. de art. No-
tar. c. 14. n. 10. Unde etiam in collatione benefi-
ciorum in Ecclesia virtutum & vitæ honestas po-
tius quam generis nobilitas attenditur, c. pen. extr.
de prebend. & dignit.

II.

Virtutibus præmia tribuenda sunt, Clem. cu-
pientes. 5. in pr. de pen. ubi autem virtus exulat,
quorsum virtutis præmium, l. 14. ff. de re militar.
l. 1. C. de Castrenf. pecul. l. 1. C. de agentib. in reb. l.
fin. C. de tyrocin. l. 1. C. de Assessor. l. 2. §. 9. de offic.
praefect. Afric. in fin. l. 1. cum seq. C. de offic. Magi-
stratus l. unicuique 7. in princ. C. de proxim. sacr.
scrip. cap. Vulturana 12. c. de rebus 12. q. 2. c.
unic. de relig. & veneni. sacr. in 6.

III.

Virtutis sub specie sæpe se vitia ingerunt, c. sæ-
pe 6. dist. 41. vid. infr. cap. de Vitiis, ax. 2.

IV.

Virtus in adversitate probatur, c. adversitas &
seq. 7. q. 1.

V.

Virtuosi nunquam erubescunt de vitiis paren-
tum, c. nunquam 4. dist. 56.

VI.

Virtutes parentum filii debent amplecti, non
vitia eorum, c. nunquam 4. dist. 56.

CAP. XXX.

Vis.

Axioma I.

Vim coercere est legi subsidium ferre, arg. c.
sicut 8. extr. de excess. Prælat. non contra legem
agere, c. sicut 2. extr. de privileg.

II.

Vis omni tempore excusatur, c. de illa 9. extr. de
desponsat. impuber. c. 1. extr. de iis que vi. etiam à
promissionibus, c. ad audientiam 4. extr. eod. ita

vis absoluta excusatur à toto, §. 1. & c. tolerabilis
32. q. 5. conditionalis vero excusatur à tanto, sed
non à toto, c. in primis §. gloriosus. 2. q. 1.

III.

Vis inimica est Legibus, c. Christianis. in fin. 11.
quest. 1. & non tantum attenditur in manu in-
jectione, sed etiam temeritas & injuria, c. con-
tingit 36. extr. de sent. excomm. hinc si vi iura-
mentum sit extortum, illud non valere, textus est
in c. verum 5. extr. de iurejur. idem esse in spon-
salibus vi contractis refert c. ex literis 11. de despon-
sat. impuber. ideoque vi rapta sponsa, si eam,
sponsus recipere noluerit, alii nubere potest, c.
ult. extr. de iis que vi. Unde etiam qui vi & in-
iuste secundum beneficium occupat, primo ipso
jure privatur, c. cum 8. de prebend. & dignit. in
6. & generaliter vi ablata debent restitui ante litis
contestationem, c. oportet. 3. q. 2. adeo ut vi aut
timore eiectionis vel rebus suis spoliati non debeant
vocati respondere, antequam restituatur, c. ult.
5. quest. 2. & violentus rem cum fructibus, etiam
qui percipi potuissent, restituere, damna refarci-
re & de injuriis satisfacere compellitur, c. gravis
11. extr. de restit. spoliat. nisi ubi Lex aliquando ne-
mus vim inferre permitteret, veluti in casu l. 1. §.
2. de vi publica. quemadmodum & in simili in o-
dium flagitiosum hospitii præbiti susceptorem alea-
torum impunè verberare sinuit, l. 1. pr. & §. 2. ff.
de aleator.

IV.

Vis & vis differunt, c. de muliere 6. extr. de
sponsal. Non enim quælibet vis est ejusdem ge-
neris aut ponderis, aut momenti. Cujac. in recit. ad
d. cap. 6.

V.

Vis illata non præsumitur, sed probanda.
Limita: operarum rusticarum possessio & ser-
vitia indebita per dominorum vim extorta esse
præsumuntur, Brunnem. ad l. 2. C. ne rustic. ad ul-
tum obseq.

VI.

Vim vi repellere licet, l. ne vim. 3. ff. de
just. & jure. l. 1. & per tot. ff. de vi & vi ar-
mat. l. scientiam. 45. §. qui cum aliter. 4. ff. ad
leg. Aquil. l. 1. si quis aggressorem. & l. si quis
percutiorem. 3. C. ad leg. Corn. de sicar. c. si
gnificasti. 18. de homicid. cap. si vero 3. c. per-
pendimus 23. de sentent. excomm. cap. dile-
cto. 6. eod. tit. lib. 6. (est enim vis per vim
repulsio juris naturalis, c. jus naturale 7.
dist. 1.) Exornant Lap. allegat. 52. in princ.
Bald. consil. 143. Super questione, n. 2. & 3.
lib. 2. ubi declarat Barthol. Peret. ad ex-
travag. ambrosiosæ. de reb. Eccles. non alie-
nand. verb. infringere. n. 38. Thom. de Tho-
masset. in floribus legum, reg. 306. ubi dicit
procedere, quando vis vi repellitur ob
necessariam defensionem sui corporis, &
cum moderamine inculpatæ tutelæ, col.
12. extr. de restit. spoliat. Bellet. disquisit.
clerical. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 5. n. 103.
& tit. de favore clericor. Canonis. §. 2. n. 2.
Ugolin. de potest. Episc. c. 29. §. 1. vers. secun-
do non

do non polluitur. Cardin. Tusch. *pract. concl.* tom. 8. lit. V. *concl.* 213. per tot. Aloyf. Ricc. in *decif. Curie Archiepisc. Neapol. decif.* 16. n. 10. p. 2. Anton. à Sousa in *relect. de cens. in Bulla Cane Domini, cap. 12. disp.* 62. n. 2. & cap. 15. *disp.* 78. n. 3. Aldrete in *allegat. Juris pro omnimoda Regularium exempt.* pag. 2. cap. 1. n. 2. (si in continenti fiat. d. c. olim 12. extr. *restit. spoliat. d. c. si vero* 3. non ad fumendam vindictam, sed ad propulsandam injuriam. c. *significasti* 18. extr. de homicid. c. *dilecto* 6. in princ. de *sentent. excomm.* in 6. qui enim modum excedit, tenetur, d. c. olim.) Ita officiali injustè procedenti de facto potest restitui, Brunnem. ad l. 5. C. de *Jure fisci.*

CAP. XXXI. Vitiosum. Vitium.

Axioma I.

Quod ab initio vitiosum est, tractu temporis non convalescit. l. 1. §. 2. C. de *Contract. judic.* l. 1. de *Regul. Caton.* l. 25. C. de *Donat. inter vir. & uxor.* l. quod ab initio 29. ibique Dec. l. quæ ab initio 210. ff. de R. l. c. non firmatur 18. & ibi Dyn. eod. in 6. pr. *Inst. de exhered. liberor.* Bald. ad tit. de *Pac. Constant.* in verb. *sententia quoque* & in l. *filisfam.* 22. ff. de *solut.* Alex. *conf.* 171. volum. 2. Phil. Matth. 1. *conf.* Marp. 20. n. 29. ratio, quia si- cut tempus obligationem nec inducere nec tollere potest l. *obligationum* 44. §. 1. ff. de O. & A. ita nec sine alterius causæ adminiculo actum reparare, five eum, qui ab initio fuit invalidus, confirmare potest. Phil. Matth. ad d. l. 29. n. 7. ubi exemplis axiomam 3. §. 5. & seq. illustrat.

Declaro scilicet tum demum huic locum esse, cum perpetuum est id, quod ab initio vitiosum quid facit, nec quicquam interim accedat, unde vires sumere possit: ceteroquin si impedimentum illud perpetuum non sit, novaque aliqua causa superveniat, quæ actum confirmet, initio vitiosum convalescit. arg. l. 2. C. de *his que vi meruarie causa gesta.* l. cum hic status 32. ff. de *donat. inter vir. & uxor.* §. 4. in fin. *Inst. de milit. testam.* hinc est quod nuptiæ initio invalidæ novo superveniente consensu confirmantur l. 4. ff. de *rit. nupt.* l. *et si* 6. C. de *nupt.* Phil. Matth. 2. *conf.* Marp. 26. n. 80.

Limita ergo, non procedere quando voluntas contrahentium interdum, quod vitiosum est, confirmare & ratum habere possit, l. 60. §. 6. l. 65. §. 2. ff. de *rit. nupt.* l. *Stichum* 35. §. *aditio* 3. *vers.* aliquando, de *solut.* l. cum *vir.* 42. ff. de *Usucap.* idem esse quando Lex vel Princeps talia confirmaret, addis Hyppolit. à Collib. ad d. l. 29. de R. l.

II.

Vitia plerunque se esse virtutes mentiuntur, dum sub specie virtutum latentè subintrant, c. *sepè* 6. *disp.* 41. Avaritia enim excusari vult sub nomine parimonix, effusio dici largitas, crudelitas ab impijs zelus justitiæ vocari, & remif-

sio pro proprietate haberi. Pacian. 2. de *probat.* c. 34. n. 37.

III.

Vitio commissio in uno totum corrumpit & vitia- tur. Bald. in c. ad *audientiam.* n. 11. de *rescript.* per c. si eo tempore 9. d. tit. n. 6.

Intellige procedere in connexis principali negotio, non vero separatim. Unde & surreptionem in una parte non vitari, nec invalidum reddere rescriptum in alijs, si illud plura & separata habeat capitula, asserunt Panorm. in c. *sedes* n. 4. extr. de *rescript.* ibidemque Felin. n. 2. & post eos Gail. 1. *obj.* 14. n. 5.

IV.

Vitia parentum filiis non imputantur. c. *unde cumq;* 3. *disp.* 56. nec nocent eis. c. *nunquam* 4. c. *sponsus* 6. d. *disp.* 56.

V.

Vitia sunt extirpanda. *proem. Clem. extravag. sancta in fin. de religiof. domib.* neque is via aperienda. *clem. ult. de Elect.* unde qui errantes condemnat, vitia se odisse probat. c. *facientis* 3. §. & *libat.* *disp.* 86. qui autem vitiiis nutriendis par- cit, misericors non est. c. *qui vitiiis* 23. q. 5.

VI.

Vitia morum magis sunt præcavenda, quam verborum. c. *quavis* 11. §. *sed licet.* *disp.* 38.

VII.

Vitium rei sequitur omnem possessionem. c. *sape* 18. de *restit. spoliat.* l. 11. C. de *acquir. possess.* adeoque cuius possessori in usucapione obstat, ita ergo vestimentum ex lanâ furtivâ factum non poterit præscribi l. 4. §. 20. ff. de *Usucapion.* idem in re vi possessâ, §. 2. *Inst. eod.*

Limita, ut procedat (1.) de ordinaria præscrip- tione. Nam triginta annorum spatio etiam res vitiosa præscribitur l. 3. C. de *prescript. 30. annor.* Cujus rei præjudicium in rustico fugitivo habet, *Mev. P. 2. dec. 101.* (2.) nisi vitium reale fuerit, purgatum. vid. *Axiom. seq.*

VIII.

Quotiescunque res iussè revertitur ad domi- num suum, scientem, rem esse suam, toties viti- um reale dicitur purgatum. l. 4. §. 12. *seqq.* ff. de *Usucap.* quia sic cessat causa, ex qua vitium e- rat contractum. Ita ergo si creditori ab extra- neo pignus ablatum debet in potestatem debi- toris, tanquam veri domini, reverti l. 4. §. 6. ff. *eod.* Aliud exemplum de re pupillo vel furioso subtractâ est in d. l. 4. §. 11.

Limita, ut aliud sit, si ipse dominus abstule- rit, c. g. debitor creditori pignus. Sic enim ad creditorem debet res rediisse l. ult. ff. de *Usucap.*

CAP. XXXII.

Vita, Vivere.

Axioma I.

Vitam alleganti incumbit onus probandi. l. *spadonem* 15. §. *qui absolutis* 13. ff. de *excusat. tutor.* Bart. in l. *siquidem.* in princ. *solut. matrim.* & in l. 2. n. 7. *vers.* sed contra prædicta. ff. *judicat. solv.* Alex. in l. *sed et si de sua.* in fin. *vers.* quod confir- mo. ff. de *acquir. hered.* & *conf.* 27. *consideratis* his. num. 7. *vers.* aliâ ratione videtur vol. 7. Gozadin. *conf.*

(L1)